ANUL IV. — Nr. 983 | EDIŢIA A DOUA | MERCURI, 23 OCTOMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinătate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCURESTĬ şi JUDEŢE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

INTRUNIREA DIN IASI

Discursul D-luĭ ALEX. V. BELDIMANŬ, rostit în seara de 19 Octomvrie 1891 în SALA PASTIA

Cetăţenĭ!

Aşĭ dori să vĕ pot spune, după obiceiul strămoşesc: — *Bine v'am găsit!*

Nu o fac, căcĭ aşĭ minţi.

Drept vorbind, *rĕŭ v'am lăsat! maĭ rĕŭ vĕ găsesc.*

Ca să pricepeţĭ bine înţelesul vorbelor mele, mĕ voiŭ explica.

V'am lăsat rĕŭ, pentru că în Aprilie trecut, când am plecat din mijlocul Domniilor Voastre, aveaţĭ aceleaşĭ lipse şi nevoĭ, ca şi acuma.

Vĕ găsesc maĭ rĕŭ de cât v'am lăsat, pentru că voturile celor maĭ mulţĭ dintre D-voastră mi-aŭ dovedit că aţĭ avut o iluzie, o nădejde, pe care astă-zĭ aţĭ perdut'o. Sunteţĭ decĭ lipsiţĭ de singura mângîere sufletească ce v'o oferea iluzia de atuncĭ.

Staţĭ prin urmare maĭ rĕŭ acum în Octombre de cât în Aprilie, de şi situaţia generală a Ţĕreĭ nu s'a schimbat în mod simţitor.

Aţĭ priceput, nu mĕ îndoesc, ce înţeleg eŭ prin cuvintele: — *Rĕŭ v'am lăsat! maĭ rĕŭ vĕ găsesc!*

Când v'am zis însă că situaţia generală nu s'a schimbat *în mod simţitor,* am comis o mică greşală.

Dacă tot ministerul Florescu e la putere — cu saŭ fără Teodorescu, e indiferent — nu este maĭ puţin adevĕrat, că s'aŭ întâmplat evenimente însemnate în aceste şase lunĭ, evenimente, cari aŭ schimbat nu faţa, dar fondul multor lucrurĭ în această ţară.

Maĭ întâĭ, ca să încep de sus, de acolo de unde pornesc toate relele, romanul Ferdinand - D-ra Văcărescu a dovedit că palatul regal nu este numaĭ un lupanar politic, unde se prostituesc, se vînd şi se cumpără conştiinţele bărbaţilor noştri politicĭ, pentru satisfacerea poftelor de câştig şi de îngenuchiare a Ţĕreĭ ale Mareluĭ Corupător Incoronat.

Scandalul Ferdinand-Văcărescu a dovedit că în palatul luĭ Carol I se comit şi pângărirĭ de fete, că imoralitatea casnică este tot aşa de mare ca imoralitatea politică.

S'a dovedit că, dacă aniĭ şi boalele nu permit luĭ Carol I ca să se desfete pe seama cinsteĭ fecioarelor române, El încurajează la asemenea mişeliĭ pe un nepot, neputincios la minte, care — spre gloria familieĭ Hohenzollern — poartă acest nume şi care, spre vecînica necinste a politicianilor noştri, a uzurpat titlul de moştenitor al Tronuluĭ Român.

Dacă acest scandal a contribuit şi maĭ mult a mĕ îngreţoşa de Regalitate şi Monarchie, el m'a bucurat însă, îndrăznesc a o spune, din alt punct de vedere; căcĭ mi-a uşurat sarcina şi a făcut ca ideea republicană, ca ura în potriva acesteĭ Dinastiĭ, să facă în şase lunĭ un pas gigantic în opinia publică română, un pas, pentru care — în timpurĭ normale — se cer zecimĭ de anĭ.

Mişelia nemţişoruluĭ, acoperită de protecţia şi complicitatea unchiuluĭ şi inscenată de mătuşa, a deschis ochiĭ multor Românĭ îndoelnicĭ, şi a făcut din mulţĭ privitorĭ indiferenţĭ, duşmanĭ pasionaţĭ aĭ Regeluĭ, aĭ Dinastieĭ şi aĭ Monarhieĭ însă-şĭ.

Eŭ nu aşĭ fi putut nicĭ odată să înegresc în ochiĭ Domniilor Voastre pe membriĭ Dinastieĭ Hohenzollern, cum i-a înegrit şi înfierat pe vecĭ scandalul sĕvîrşit de neruşinatul Ferdinand.

Mărturisesc că nu am crezut că în palatul regal s'ar putea petrece lucrurĭ aşa de scîrboase, aşa de degradatoare pentru cinstea unuĭ om.

Când un tînĕr din popor necinsteşte o fată, el îşĭ ispăşeşte păcatul luând'o de nevastă, orĭ este expus a avea oasele frînte de rudele eĭ.

Iar când într'un palat regal, o femee bolnavă de nervĭ — pentru a nu zice maĭ mult — aruncă o copilă în braţele unuĭ ofiţer neamţ, brutal şi fără simţ moral, în braţele unuĭ prinţ prusac, se găsesc politicianĭ carĭ i[a] lucrul în glumă, gonesc pe copilă din palat, şi revoacă pe tatăl feteĭ din funcţiunea ce ocupă.

Eĭ bine! — Am ferma convingere că bunul simţ al naţiuneĭ, inima cinstită şi netocită a poporuluĭ nostru sărac dar curat, vor rĕzbuna aceste infamiĭ regalo-ciocoeştĭ.

Cu inima plină de bucurie, cu deplină siguranţă, eŭ afirm aicĭ sus şi tare că o scântee ar ajunge pentru a provoca explozia ureĭ şi a dispreţuluĭ, ce poporul român poartă Aceluia care, în schimbul banilor şi a Tronuluĭ, ne aduce numaĭ umilinţă, necinste şi ruşine.

Da! sunt adînc încredinţat că tronul luĭ Carol I atârnă astă-zĭ numaĭ de un fir de pĕr, şi că nu e departe momentul când acel fir se va rupe.

Şi se părea că scandalul Văcărescu — Ferdinand nu a fost de ajuns pentru a demasca şi compromite pe vecĭ Monarhia şi în special Dinastia actuală la noĭ.

A trebuit ca faţa Europeĭ să se întunece un moment, pentru ca să vedem pe Fricosul Incoronat pornind ca cerşetoriĭ pe la curţile nemţeştĭ, cerênd ajutor şi precupeţindu-ne pe noĭ.

Aŭ putut curtezaniĭ palatuluĭ să nege până acum că eĭ sunt numaĭ instrumente, şi că Carol I conduce singur şi necontrolat politica externă a Ţĕreĭ; astă-zĭ orĭ cine se poate convinge, nimenĭ nu se maĭ înşală, căcĭ toţĭ vedem că El şi numaĭ El dispune de soarta şi de viitorul acestuĭ nenorocit popor.

Ierĭ la Monza, astăzĭ la Berlin, mâine la Viena, orĭ unde s'ar duce acest Venetic, vĕ jur că el ne trădează, că el ne vinde.

Nuoile alianţe în Europa i-aŭ vîrît frica în oase. Angajamentele luate de El, pe spinarea noastră, sunt câţĭ-va anĭ la Viena, îl înspăimântă. In spaima care L'a cuprins, El nu se gândeşte la noĭ; constanta luĭ preocupare este păstrarea Tronuluĭ cu beneficiile luĭ, şi El simte că Tronul i se surpă sub picioare.

Şi fiţĭ sigurĭ, Cetăţenĭ! Acest Tron se va surpa.

Cetăţenĭ! — In ajunul plecăreĭ mele din mijlocul vostru, mi-am luat rĕmas bun şi am făgăduit că mĕ voiŭ întoarce, pentru a chema la socoteală pe aleşiĭ celor treĭ colegiĭ din Iaşĭ.

Am adresat scrisoarea mea numaĭ celor 488 de alegĕtorĭ din colegiul II carĭ m'aŭ onorat cu votul lor, în loc să mĕ adresez tuturor; şi am spus numaĭ acelora că admir curajul lor de a'mĭ fi dat mie votul în mijlocul atâtor ingerinţĭ şi presiunĭ, în loc să vĕ admir pe toţĭ.

Am greşit; cer iertare.

Sunteţĭ de o potrivă curagioşĭ: — Aceĭ carĭ aŭ votat pentru mine fiind-că aŭ înfruntat primejdiĭ şi rĕzbunărĭ; — Aceĭ carĭ aŭ ales pe adversariĭ meĭ pentru că, contra tuturor sfaturilor, aŭ înfruntat . . . . **marea minciună, botezată** — Dumnezeŭ s'o erte — **LIGA-LANGA** şi deşi convinşĭ că se păcălesc, că se frig, s'aŭ încrezut în vorbele politicianilor carĭ îĭ înşală de multă vreme.

Cred că păcăliţiĭ sunt astăzĭ convinşĭ că ceĭ 488, carĭ aŭ avut abnegaţiunea de a vota pentru mine, sunt maĭ câştigaţĭ, căcĭ nu aŭ perdut nimic, nu aŭ fost înşelaţĭ şi nu aŭ nicĭ o mustrare de cuget.

Votanţiĭ candidaţilor prefectorialĭ aĭ Ligeĭ-Langa, sunt astăzĭ maĭ săracĭ de o iluzie, maĭ amărîţĭ de politică, în loc să fie îmbărbătaţĭ de rezultatul vitejieĭ lor.

Dar, ia să cercetăm lucrurile maĭ de aproape, şi să vedem întru cât s'a îmbunătăţit situaţia oraşuluĭ Iaşĭ şi a Moldoveĭ întregĭ, prin faptul că s'aŭ ales candidaţiĭ Ligeĭ Langa.

Pentru aceasta să supunem uneĭ micĭ analize programul, în baza căruia deputaţiĭ actualĭ v'aŭ solicitat şi obţinut voturile; să ne gândim cât se poate pretinde unuĭ om cu bună voinţă şi cu bună credinţă, ca să facă în şase lunĭ; să cercetăm activitatea parlamentară şi extra-parlamentară a aleşilor Domnilor-Voastre; să facem comparaţie între făgăduinţă şi îndeplinire; şi să tragem concluzia firească, *speranţa pentru viitor.*

Priviţĭ această fiţuică. In ea se cuprinde un program, în ea se cuprind atâtea minciunĭ intenţionate, în cât sunt sigur, că, numaĭ presiunele şi ingerinţele administrative v'aŭ făcut să alegeţĭ pe aceĭ carĭ promiteaŭ a lupta pentru obţinerea acestor revendicărĭ, parte ridicole, parte imposibile de realizat astăzĭ.

In josul acestuĭ document de şarlatanie politică, fără ruşine, sunt iscăliţĭ doĭ oamenĭ, carĭ şi eĭ nu sunt de cât nişte sĕrmane victime inconsciente.

Eŭ unul nu pot învinovăţi pe D-niĭ Corjescu şi Langa, pentru că aŭ iscălit această hârtie, căcĭ, încă odată declar, că eĭ sunt inconştienţĭ, şi nu ş'aŭ dat bine seamă de ceea ce aŭ făcut.

Marele vinovat, marele prestidigitator care cu intenţie v'a minţit, care ş'a bătut şi 'şĭ bate de mult joc de buna D-voastră credinţă, este Gheorghe Mârzescu.

Acest boscar politic a scornit toate minciunile cuprinse în această coală de hârtie; el a găsit şi formula cu care încheie, formulă cu care şi de astă dată a reuşit să vĕ ameţească şi care zice:

Angajament solemn de a nu susţinea la diferite candidaturĭ de Cameră, Senat, judeţ, comună şi Cameră de comerţ de cât pe aceĭ candidaţĭ carĭ vor fi aderat la mişcare şi carĭ se vor lega de a susţine, orĭ care ar fi părerile lor politice, programul cuprins în aceste punte.

Aţĭ vĕzut candidaţiĭ, carĭ s'aŭ angajat în mod solemn, şi i-aţĭ ales peste tot: — la *Cameră,* la *comună,* la *judeţ.*

Ia să vedem şi noĭ, cum ş'aŭ îndeplinit angajamentul solemn, repetat în maĭ multe rîndurĭ, faţă cu Domniile Voastre, în întrunirĭ publice.

D-niĭ Corjescu şi Zarifopol reprezintă colegiul I al Ligeĭ-Langa. Ce aŭ făcut D-lor în cele şase lunĭ de când s'aŭ ales?

Dacă v'aţĭ pune să consultaţĭ *Monitorul oficial* şi să căutaţĭ acolo urmele activităţeĭ lor, v'aţĭ osteni în zadar. Veţĭ putea găsi cel mult discursul foarte hazliŭ al D-luĭ vice-preşedinte Corjescu, care a declarat că e liberal şi a fost huiduit de liberalĭ; care a zis că personifică Moldova în biuroul Cameređ şi a fost întrerupt cu strigătele, că *reprezintă nu Moldova ci poliţia conservatoare.* Veţĭ maĭ putea găsi la rubrica *întreruperĭ* saŭ *vocĭ,* glasul D-luĭ Zarifopol, care ş'a început cariera politică în Liga-Langa.

D. Costaki Corjescu, unul din stâlpiĭ rĕposateĭ întru fericire Ligĭ Moldoveneştĭ, a ajuns vice-preşedinte al Cameređ pentru devotamentul ce a arătat intereselor guvernuluĭ actual, iar nu intereselor Moldoveĭ.

Şi în calitatea sa de preşedinte al Ligeĭ Langa şi de vice-preşedinte al Cameređ, D. Costaki Corjescu a avut grija de a lipsi de la vot orĭ de câte orĭ era la ordinea zileĭ vr'un interes vital al Moldoveĭ; iar la creditul de **45 milioane** *pentru fortificaţiĭ, pentru acele fortificaţiĭ carĭ* **daŭ Moldova desarmată prada invaziuneĭ ruseştĭ saŭ nemţeştĭ, D. preşedinte al Ligeĭ, pentru apărarea intereselor Moldoveĭ,** *a ridicat cu mare evlavie mâna* **şi a pus bila albă la urna albă.**

Iată cum le staŭ la inimă nevoile şi interesele — aşĭ putea zice — chiar existenţa Moldoveĭ. Iată cuĭ aţĭ dat votul şi încrederea D-voastră. Iată cum aceştĭ Domnĭ, *carĭ fac abstracţie de părerile lor politice,* căcĭ nu le aŭ, ş'aŭ ţinut *angajamentul solemn.*

Să trecem acum la colegiul II:

Aicĭ sarcina e maĭ grea, căcĭ am de cercetat activitatea unor oamenĭ, dintre cari doĭ sunt inteligenţĭ, şi unul este şi inteligent şi abil.

Cu inteligenţa, cu abilitatea e greŭ de luptat, dar nu voĭ da înapoĭ: Merg înainte.

In capul listeĭ avem pe venerabilul naş al Ligeĭ, pe locotenentul-colonel Costaki Langa.

Prin ce s'a ilustrat D-sa pentru Moldova? Cum ş'a îndeplinit *angajamentul solemn?* In Cameră a stat aşa de tăcut, aşa de ascuns şi de timid, încât a desiluzionat chiar pe aceĭ carĭ nu'l cunosc şi carĭ doreaŭ să'ĭ auză glasul. — O singură dată l'am auzit în Cameră şi atuncea a strigat **pentru**..,...... *fortificaţiĭ.*

Da! Locot.-Colonel Langa a votat creditul de 45 milioane pentru fortificaţiĭ, şi astă-zĭ îl vĕd primar al Iaşilor. Şi nicĭ se putea alt-fel; căcĭ părintele vecheĭ capitale a Moldoveĭ trebuia să fie unul din fundatoriĭ Ligeĭ moldoveneştĭ — D. Lascar Catargiu ştie a rĕsplăti caracterele şi maĭ ales voturile deputaţilor.

Ce aŭ făcut D-niĭ Sculy şi Vizanti în Cameră şi în afară de Cameră?

Cel dintâiŭ a spus, cuĭ nu voia să auză, că nu reprezintă Liga-Langa; că a fost din capul loculuĭ contra eĭ; că s'a ales ca liberal-conservator şi că aceia cu carĭ a figurat pe listă îĭ sunt duşmanĭ politicĭ.

Cel de al doilea e liberal-naţional, tip al colectivismuluĭ, şi s'a ales deputat cu sprijinul unuĭ prefect conservator. Sunt convins că D. Vizanti a cântat de mult veşnica pomenire pe mormântul Ligeĭ-Langa.

Să vin acum la D. Nicu Ceaur Aslan.

D-sa este şi inteligent şi abil. Ridicând chestiunea evreiască la înălţimea unuĭ program de agitaţie politică, dând acesteĭ chestiunĭ o aparenţă îngrozitoare, el a fost un moment omul asupra căruia atenţia generală sta îndreptată.

Eŭ nu voiŭ acuza pe D. Aslan — cum aŭ făcut-o mulţĭ — că a urmărit scopurĭ meschine în această agitaţie, că nu e de bună credinţă; din potrivă vĕd în el un om care cugetă, care simte, care vrea un ce pe care nu a reuşit încă a'l defini, într'un mod care să mĕ satisfacă.

Eŭ înţeleg foarte bine, că trebue să ne îngrijim de faptul că Moldova e copleşită de un mare numĕr de evreĭ; maĭ mult, eŭ am deschis chiar coloanele *Adevĕruluĭ* pentru discursul rostit de deputatul Domniilor Voastre în chestia evreilor; căcĭ — fără a mĕ face solidar cu tot ce a spus D-sa — am crezut că fac un bine dând discursuluĭ D-luĭ Aslan o rĕspândire maĭ mare, pentru ca toţ oamenií carĭ cugetă, să ia cunoştinţă de dânsul; pentru ca să se încingă discuţia largă şi obiectivă asupra acesteĭ chestiunĭ care e foarte gravă — o recunosc, — şi, în judecarea căreia domnesc încă o mulţime de superstiţiĭ şi prejudecăţĭ.

Eĭ bine! — D. Aslan nu a făcut nicĭ un bine Moldoveĭ prin agitaţia ce a întreprins.

In loc de a căuta să dovedească tuturor că, din punctul de vedere al naţionalităţeĭ, primejdia cea mare sunt mariĭ capitaliştĭ evreĭ, proprietariĭ şi arendaşiĭ de moşiĭ, bancheriĭ saŭ cămătariĭ, carĭ aŭ în mână un mare numĕr de bogăţiĭ şi carĭ aŭ exploatat şi exploatează pe ţăran ca şi pe têrgovăţ cu aceiaşĭ neomenie, cu aceiaşĭ lăcomie.

In loc de a face aceasta, D. Aslan s'a încercat a ne dovedi cu autorĭ din antichitate şi cu strategĭ din veacul nostru — carĭ numaĭ sociologĭ nu sunt — că evreiĭ sunt un pericol ca rasă.

A greşit D. Aslan din punctul de vedere naţional, căcĭ sunt între evreĭ elemente tinere, cinstite şi muncitoare carĭ tind a se confunda cu Româniĭ; iar din punctul de vedere economic, din punctul de vedere al descreştereĭ populaţieĭ române în raport cu cea evreiască, cauza rĕuluĭ nu sunt evreiĭ. — Culpabiliĭ sunt guvernele române, sunt politicianiĭ carĭ inventează înjghebărĭ scamatoreştĭ ca Liga Langa, în loc să caute de binele real al poporuluĭ român.

Nu crede oare D. Aslan că ar fi fost mult maĭ folositor, mult maĭ urgent, ca, în loc să fi dat concursul sĕŭ băşiceĭ electorale de săpun, numită Liga-Langa, să fi căutat a forma un curent puternic în ţară, şi în special în Iaşĭ, pentru dobândirea unor mĕsurĭ economice, grabnice şi cinstite, care să îmbunătăţească într'adevĕr soarta ţĕranuluĭ şi a muncitoruluĭ de oraş român?

Eŭ cred că şi Iaşiĭ şi Moldova ar fi câştigat maĭ mult prin aceasta, de cât prin agitaţia nesănătoasă a uneĭ chestiunĭ rĕŭ înţeleasă; agitaţie care nu a grăbit de loc dezlegarea chestiuneĭ evreeştĭ în România.

Ambele articole ce am scris în coloanele *Adevĕruluĭ* asupra chestiuneĭ evreeştĭ, aŭ rădicat furtunĭ contra mea în lagărul alianţeĭ izraelite.

De la înălţimea acesteĭ tribune, voiŭ aminti evreilor habotnicĭ, corupĕtorĭ şi corupţĭ, cosmopoliţĭ carĭ s'aŭ adresat la strĕinĭ pentru îmbunătăţirea soarteĭ lor, cuvintele zdrobitoare ale profetuluĭ, şi le voiŭ striga: **Peirea ta prin tine Izrael!**

Tinerilor evreĭ, eşiţĭ din şcoalele noastre, civilizaţĭ, cinstiţĭ, dezinteresaţĭ le voiŭ striga: — **Salvarea ta prin tine Izrael!**

Aflu cu plăcere, că D. Nicu Ceaur-Aslan, a convocat o întrunire pentru a discuta chestiunea evreiască.

Imĭ rezerv, cu acea ocaziune, să revin maĭ pe larg asupra acesteĭ chestiunĭ.

Trebue să fiŭ drept faţă cu D-niĭ Ţoni şi Gh. Morţun.

Cel d'întâiŭ, cinstit şi demn, nu ar fi avut nevoe de Liga-Langa pentru a fi reprezentantul Domniilor Voastre. El a stăruit mult pentru votarea înfiinţăreĭ docurilor şi antrepozitelor în Iaşĭ.

Fraţilor muntenĭ nu trebue să le cerem; trebue să pretindem, să zmulgem cu violenţă *acele* **şapte** *revendicărĭ* la carĭ Iaşul are drept.

Cel de-al doilea a dovedit în Cameră că este un liberal înaintat, conscient şi, de şi adversarul sĕŭ politic în multe chestiunĭ principale, ca acea a Monarhieĭ, trebue să recunosc că D. Gh. Morţun nu ş'a făcut din Liga-Langa o firmă. S'a ales sub aripa protectoare a mareluĭ impresario electoral Ghiţă Mârzescu; dar odată ales s'a emancipat şi bine a făcut.

Simt o plăcere a face aceste declaraţiunĭ, căcĭ sunt sigur că atât D. Ţoni cât şi D. Gh. Morţun, sunt desgustaţĭ de manoperele nedemne întrebuinţate de D. Gh. Mârzescu în ultimele alegerĭ.

Mĕ voiŭ abţine de a vorbi de D. Nicu Catargiu. Ţin numaĭ a declara că, în ziua în care noĭ democraţiĭ vom obţine sufragiul universal, nepotul D-luĭ ministru de interne nu va maĭ putea fi deputat.

Cetăţenĭ! — Acum permiteţi-mĭ să vĕ vorbesc de marele regisor, de primul amorez al tragi-comedieĭ electorale din Aprilie trecut, de D. Gheorghe Mârzescu.

Acest politician, care are burtă dar nu are inimă, care are pofte dar nu are avênturĭ, şi-a permis să zică că ideia republicană pe care o apĕr şi o susţin, este o ghiduşie. — Nu voiŭ cere nicĭ o dată unuĭ om maĭ mult de cât poate da; de aceia declar că, a discuta astă-zĭ cu Gh. Mârzescu ideea republicană, este ca şi cum aşĭ voi să discut muzica cu un surd.

Dar voiŭ întreba pe acest nesăţios burtă-verde ce denumire să daŭ eŭ acestuĭ program al Ligeĭ Corjescu - Langa, program pe baza căruia el a făcut, cu ajutorul poliţieĭ D-luĭ Lascar Catargiu, alegerile din Aprilie trecut.

Acest program, tipărit pe această coală, reprezintă, pentru orĭ-ce ieşan cu inimă, saŭ **culmea imbecilităţeĭ** saŭ **culmea neruşinăreĭ:** — Alege, D-nule senator al colegiuluĭ II de Iaşĭ!

Voeştĭ canalizarea Bahluiuluĭ, Cucoane Ghiţă! — Voeştĭ canalizarea Jijieĭ, D-le Mârzescu!

Doreştĭ un muzeŭ istoric! — Pentru ce? Doară numaĭ ca loc de retragere şi de odihnă pentru senatoriĭ ramoliţĭ, când noĭ democraţiĭ vom desfiinţa Senatul, această instituţiune stupidă şi inutilă.

Sunt oamenĭ carĭ păcătuesc în tinereţe, şi se pocăesc la bĕtrâneţe; la Ghiţă Mârzescu lucrurile s'aŭ întîmplat pe dos.

D. Mârzescu în tinereţe a avut inimă şi astă-zĭ acea inimă a putrezit, s'a tocit. Când era tînĕr, când avea inima la loc, şi mintea întreagă, la 1866 — cam de mult,

sunt 25 de anĭ — în timpul desbaterilor Constituanteĭ, iată cum lucra tînĕrul deputat Mârzescu pentru Iaşĭ, pentru Moldova.

Daţi-mĭ voe să vĕ citesc discursul sĕŭ privitor la amendamentul ce a propus pentru transferarea Curţiĭ de Casaţie la Iaşĭ.

Şedinţa Constituanteĭ din 28 Iunie, 1866. — D. Mârzescu. Domnilor, las maĭ întâĭ să vorbească înalta Locotenenţă Princiară şi ministerul de atuncĭ, şi îmĭ pare bine că se găseşte uniĭ din membriĭ Locotenenţeĭ Princiare şi aĭ ministeruluĭ de atuncĭ, atât pe băncile ministeruluĭ cât şi pe băncile Adunăreĭ. Imĭ veţi permite a vĕ citi jurnalul Consiliuluĭ de miniştri, care e aprobat de Inalta Locotenenţă Princiară în urma evenimentelor de la 3 (15) Aprilie ce s'aŭ petrecut în Iaşĭ.

Voci: Il cunoaştem.

D. Mârzescu. Cu toate că-l cunoaşteţĭ voiesc să vi-l împrospătez în memorie, pentru că poate mulţĭ din D-voastră nu'şĭ aduc aminte de jurnalul Consiliuluĭ de miniştri, dupe cum nu'şi aduc aminte de conferinţele care le-am avut la Primărie.

De aceia încep cu Locotenenţa Princiară, şi în privinţa conferinţeĭ de la Primărie, voiŭ invoca pe mulţĭ din deputaţĭ ca martorĭ şi voiŭ cere maĭ cu seamă mărturia D-lor R. Ionescu, Blaremberg, Adrian, Ştefan Golescu şi maĭ mulţĭ alţĭ deputaţi, (citeşte).

D-lor, voiŭ lăsa cuvîntul D-luĭ Nicolae Golescu care e membru pe aceste băncĭ; voiŭ lăsa de asemenea cuvîntul D-luĭ ministru primar, care e foarte mult legat ca să satisfacă dorinţa aceasta a Ieşenilor, pentru că chiar după venirea M. S. Principeluĭ Carol, D. ministru primar a telegrafiat de maĭ multe orĭ la Iaşĭ că Curtea de casaţiune va fi strămutată acolo şi chiar M. S. Principele Carol e legat către locuitoriĭ Iaşuluĭ...

Nu am pus în joc persoana Domnitoruluĭ. Dar am onoare a vĕ declara că cea maĭ mare parte din D-voastră sunteţĭ legaţĭ în această cestiune a strămutăreĭ curţeĭ de casaţiune la Iaşĭ, sunteţĭ prin chiar cuvintele D-voastră şi precum am zis adineaorĭ, invoc ca martorĭ pe D-niĭ Blaremberg, Radu Ionescu şi pe C. Roseti, chiar şi pe D. Mitică Ghica, carĭ ca miniştri aţĭ fost în conferinţele de la primărie in ziua de 27 Aprilie, invoc şi pe D. preşedinte al primărieĭ, D. Dumitru Brătianu, care la finele şedinţeĭ îmĭ a zis, şi dacă nu mĕ înşel aveam atuncĭ alăturĭ pe D. R. Ionescu: *voiţi D-voastră, deputaţĭ moldovenĭ, să se facă un proces-verbal prin care noĭ să ne legăm ca toate dorinţele acestea legale şi drept recunoscute de Locotenenţa Princiară şi miniştriĭ să vi le acordăm?* Şi eŭ am respuns Domnuluĭ Brătianu *că sunt în contra unuĭ asemenea proces-verbal, pentru că deputaţiĭ moldovenĭ nu voesc să stea la tîrg, pentru că orĭ-cine ar zice că deputaţĭ moldovenĭ, când s'aŭ găsit în faţa cestiunilor celor marĭ naţionale s'aŭ luat la tîrg cu deputaţiĭ muntenĭ. Vĕ credem pe cuvînt, am zis Domnuluĭ Brătianu.* Dumneavoastră veţĭ ţine socoteală de toate sacrificiile făcute de cea-l'altă parte de Milcov şi maĭ cu seamă de sacrificiile făcute de oraşul Iaşĭ, care de atâtea orĭ a fost îndulcit cu frumoasa şi pompoasa espresiune de *leagănul unireĭ*.

A venit timpul ca poliţa care aţĭ dat-o la adresa Iaşuluĭ şi a districtelor de peste Milcov să o plătiţĭ. Aşĭ voi ca un singur deputat care a fost la Adunarea de la primărie să'mĭ spună că nu e adevĕrat ceea ce zic eŭ...

O voce.—Nu e angagiament.

Daţi-mĭ voe. Angagiamentele sunt de douĕ felurĭ: orĭ în scris, orĭ prin graiŭ.

De maĭ multe orĭ am fost apostrofat de locuitoriĭ din Iaşĭ, şi ca deputat de Iaşĭ vĕ conjur să votaţĭ acest amendament, pentru că vĕ spuiŭ că orăşeniĭ Iaşuluĭ precum şi din alte districte, zic că nu voiţĭ a le trimite curtea de casaţiune. Eĭ bine, argumentele ce militâ în favoarea strămutăreĭ curţeĭ de casaţiune precum şi argumentele care militâ în contra acesteĭ strămutărĭ, trebuia să fie puse la desbatere în ziua de 27 Aprilie; atuncĭ nu le aţĭ pus şi prin urmare orĭ-ce discuţiune e de prisos în această privinţă.

De aceia vĕ rog şi vĕ conjur chiar ca să liniştiţĭ spiritele de dincolo de Milcov, să votaţĭ acest amendament. Ştiţĭ, domnilor, ce faceţĭ respingênd acest amendament? Toată lumea de dincolo are să zică: s'a produs un amendament şi s'a respins sub diferite pretexte. Eĭ bine, domnilor, votaţĭ acest amendament şi apoĭ veţĭ găsi dumneavoastră în înţelepciunea dumneavoastră locul unde să'l puneţĭ la dispoziţiunile transitoriĭ saŭ în altă parte. Dar votaţi-l, căcĭ sunteţĭ legaţĭ cu cuvîntul şi trebue să îl ţineţĭ acum.

D. preşedinte al consiliuluĭ. (Lascar Catargi). Onorabilul domnu Mârzescu a făcut o enumerare de toate angajiamentele luate de guvernul Locotenenţeĭ domneştĭ cum şi de guvernul actual.

Guvernul, domnilor, s'a ţinut de toate angajamentele ce aŭ luat, a făcut toate lucrările ce a promis; a rînduit comisiune, a făcut proiect de lege şi îl a prezentat la Adunare. Prin urmare rĕmâne acum la onorabila Cameră se hotărască.

De ce bĕtrînul senator din 1891 nu face astă-zĭ ceea-ce a făcut tînĕrul deputat din 1866?

La 1866 Lascar Catargiu era prim ministru: Aţĭ vĕzut ce colţos era tînĕrul deputat Gh. Mârzescu, faţă cu dînsul.

La 1891 Lascar Catargiu e numaĭ ministru de interne, şi bĕtrînul senator Gh. Mârzescu a ajuns tributarul, supusul prefectuluĭ acestuĭ ministru.

Ce decadenţă!

Destul, prea mult am vorbit de D-l Gheorghie Mârzescu. Să'l dăm uităreĭ.

Dumnezeŭ să'l erte.

Iaşeniĭ nu pot, nu trebue să'l erte.

Cetăţenĭ alegĕtorĭ!

Liga-Lanţa trebue să fie pentru Domniile Voastre o lecţiune plină de învĕţăminte.

Această beşică de săpun, cu culorĭ viĭ s'a spart, s'a nimicit aşa de repede, în cât abia aţĭ avut timpul de a zări toată şarlatania pe care ea era întemeiată.

Imĭ pare bine, că vorbele mele şi ale celor-lalţĭ candidaţĭ din Aprilie, căzuţĭ pe câmpul de luptă alăturea cu mine, carĭ vĕ ziceaŭ apropiata catastrofă, falimentul acesteĭ băncĭ bazate pe o speculă necinstită fără capital şi fără garanţiĭ, şi carĭ vĕ îndemnaŭ a nu vĕ da avutul pe mâna acestor speculanţĭ fără scrupul, îmĭ pare bine — zic — că vorbele noastre s'aŭ realizat maĭ curând de cât speram.

Cetăţenĭ! — Şi astă-zĭ ca şi acum şase lunĭ, eŭ susţin că sunt câte-va îmbunătăţirĭ care se pot realiza, şi pe care Ieşeniĭ trebue să le pretindă de la guvern, căcĭ ele ar fi de un folos real pentru acest nenorocit oraş.

Aceste îmbunătăţirĭ sunt în numĕr de **şapte:**

1. **Construirea de docurĭ şi antrepozite.**
2. **Complectarea desăvîrşită a cursurilor Universităţeĭ.**
3. **Strămutarea Curţeĭ de casaţie.**
4. **Strămutarea atelierelor căilor ferate din Paşcanĭ în Iaşĭ.**
5. **Strămutarea Curţeĭ de conturĭ.**
6. **Reducerea impozituluĭ funciar de la 6 la sută la 3 la sută, precum era.**
7. **Strămutarea şcoaleĭ superioare militare.**

Deputaţiĭ şi senatoriĭ voştri nu aŭ făcut nimic pentru realizarea acestor îmbunătăţirĭ posibile.

Eĭ nu aŭ crezut că sunt datorĭ să vĕ convoace acum în ajunul deschidereĭ Corpurilor Legiuitoare, să vĕ ceară sfatul şi să vĕ spue ce aŭ de gând să facă în sesiunea viitoare.

Eĭ bine! — convocaţi-ĭ D-Voastră pe eĭ. Siliţi-ĭ să vie aicĭ, la această bară la această tribună a judecăţeĭ populare, şi îndatoriţi-ĭ ca, în cursul sesiuneĭ ce se deschide, să ceară, să pretindă îndeplinirea acestor şapte cerinţĭ foarte drepte.

Cetăţenĭ! — Nu uitaţĭ că Lascar Catargiu este astă-zĭ la putere, tot acel Catargiu care la 1866 se declarase pentru strămutarea Curţeĭ de casaţie în Iaşĭ.

Ministrul de interne Catargiu de la 1891 nu poate da o desminţire primuluĭ-ministru Catargiu de la 1866, maĭ ales când el are astă-zĭ o majoritate în Cameră, pe care nu o avea la 1866.

Totul depinde de mandatariĭ voştri, cărora să le spuneţĭ că, cu fraţiĭ Muntenĭ, nu trebue stat la vorbă, la tocmeală; trebue să zbiere maĭ tare de cât eĭ, şi să le strige: — **Ne-am unit, dar nu ne-aţi cucerit.**

In orĭ-ce caz. eŭ vĕ promit că, după închiderea sesiuneĭ viitoare, voĭ veni iară în mijlocul D Voastre pentru ca împreună să procedăm la o nouă analiză a activităţeĭ mandatarilor Ieşenĭ

La începutul cuvîntăreĭ mele v'am zis că nu s'a schimbat mult în privinţa stăreĭ generale a Ţăreĭ

Maĭ ales nu s'aŭ schimbat unele rele de care suferim şi care ameninţă a deveni încă maĭ simţitoare prin înrâurirea şi impulsiunea rĕŭ-făcĕtoare de sus.

Unul din aceste rele este tendinţa nenorocită spre militarism, tendinţă de a face din armată o instituţiune în afară de naţiune.

Incidentul Cojocaru este una din bubele provocate de această tendinţă.

Cunoaşteţĭ cu toţiĭ aşa numita afacere Cojocaru.

Sentinţa pronunţată de Consiliul de resboĭ din Bucureştĭ, contra acestuĭ nenorocit, a indignat pe toţĭ oameniĭ de inimă, şi a provocat o întrunire la care aŭ luat parte toate grupurile democratice.

Soldatul Cojocaru loveşte, în afară de serviciŭ, pe un ofiţer; el este trimes înaintea Consiliuluĭ de resboiŭ din Galaţĭ care îl condamnă la şase anĭ de muncă publică. Procurorul militar a făcut recurs contra acesteĭ sentinţe, găsind'o prea uşoară.

Consiliul de revizie a casat sentinţa şi a trimes pe Cojocaru înaintea consiliuluĭ de rezboiŭ din Bucureştĭ. care l'a condamnat, ca pe un odios asasin, la munca silnică pe viaţă, fără ca el să fi comis un omor.

Faţă cu această sentinţă monstruoasă, barbară, nu am avut oare dreptul a striga în sala *Dacia* din Bucureştĭ? *Cojocaru nu a avut înaintea sa judecătorĭ, ci nişte rĕzbunătorĭ!*

Nu! se vede că nu am avut acest drept, căcĭ D. locot.-colonel Crăiniceanu nu permite unuĭ civil de a critica actele tribunalelor militare.

Acest ofiţer superior consideră orĭ ce critică, orĭ ce discuţie, asupra faptelor săvîrşite de militarĭ, ca o insultă aruncată întregeĭ armate.

D. locot.-colonel Crăiniceanu a aruncat anathema asupra ziarelor *Lupta* şi *Adevĕrul* şi a îndemnat pe toţĭ ofiţeriĭ a nu maĭ ceti aceste douĕ organe de publicitate. Cu tot blestemul aruncat de la înălţimea redacţiuneĭ *Buletinuluĭ publicaţiunilor militare*, aceste douĕ ziare sunt sănătoase şi tirajul lor nu a scăzut.

Am declarat în ziua de 31 Martie, aicĭ în această sală, că sunt contra armateĭ permanente, considerând'o ca cea maĭ grea sarcină aruncată asupra unuĭ popor. Doresc a vedea armata permanentă înlocuită prin armata teritorială — adecă *naţiunea armată* — căcĭ am fost crescut în mijlocul unuĭ popor liber şi respectat—poporul elveţian—care nu are armată permanentă.

Această dorinţă a mea constitue ea oare o insultă pentru armata română?

Desfid pe D. locot.-colonel Crăiniceanu să 'mĭ arate un rênd scris de mine, să 'mĭ citeze un cuvênt rostit de mine, care ar putea constitui o insultă pentru brava noastră armată, care, prin vitejia sa pe câmpiile Bulgarieĭ, a întemeiat noul stat Român independent.

Respectez armata, dar urăsc şi dispreţuesc militarizmul.

Am zis'o în Bucureştĭ, şi permiteţi-mĭ a o repeta şi în Iaşĭ: ***Trebue ca armata să fie a naţiuneĭ, iară nu naţiunea a armateĭ.***

Priviţĭ pe poporul german care geme sub povoara militarizmuluĭ! — Nu voesc, nu trebue nicĭ Domniile Voastre să voiţĭ, ca această plagă să se încetăţenească pe pămêntul românesc.

Frica mea e legitimă, căcĭ ştiŭ cine ocupă astă-zĭ tronul Ţĕreĭ.

Cetăţenĭ!—Trebue să sfârşesc, căcĭ mi e frică să nu abuzez prea mult de răbdarea şi buna voinţă a Domniilor Voastre.

Din cele ce v'am spus, şi pe care nu cred să le poată tăgădui cine-va, rezultă că astă-zĭ sunteţĭ foarte rĕŭ reprezentaţĭ în Parlament.

Din cele ce vedeţĭ în jurul D-voastră; din situaţia partidelor politice vechĭ, aĭ căror centru de gravitate este cel maĭ odios dintre Regĭ, vĕ puteţĭ încredinţa, că orĭ câte guverne, ca cel de astă-zĭ, se vor maĭ schimba, orĭ câte nume şĭ-ar maĭ scorni politicieniĭ; orĭ ce mască ar îmbrăca eĭ; pentru a trece de contrabandă prin urnele electorale, Domniile Voastre tot păcăliţĭ veţĭ rĕmânea.

Marfa s'a învechit; e putredă; nu maĭ ţine.

Politicieniĭ pe carĭ i-aţĭ tot ales până acum, aŭ ajuns ca o haină veche, ruptă şi soioasă. Asemenea haine, dacă nu se aruncă la gunoiŭ, se aşează în pod, prada moliilor şi a viermilor.

Nu fiţĭ zgârciţĭ, Cetăţenĭ!

Nu maĭ îmbrăcaţĭ aceste haine ponosite, căcĭ bate vêntul prin ele şi îngheţaţĭ de frig.

Lepădaţi-le, aruncaţi-le la vechiturĭ! Trimeteţi-le la hală!

Iar în locul lor, îmbrăcaţĭ haina caldă şi sănătoasă; curată, trainică şi frumoasă a democraţieĭ.

Cetăţenĭ!—Urmaţĭ curentul democratic, grupaţi-vĕ în jurul drapeluluĭ popular şi strigaţĭ cu mine:

Jos Regele şi şarlatanii!
Jos Hoţul şi gazdele!
Trăească Democraţia Română!

Accidentul de la Paşcanĭ

Asupra accidentuluĭ de la Paşcanĭ, maĭ aflăm următoarele amănunte:

Deraiarea a fost provocată de scoaterea a douĕ şine, fapt comis de nişte rĕŭ făcătorĭ, în urmărirea cărora s'a pus parchetul.

Frînarul trenuluĭ a fost omorît, maşinistul e grav rănit. Afară de aceasta funcţionariĭ aflaţĭ în vagonul postal aŭ primit rănĭ grave.

Se bănueşte că criminaliĭ, carĭ aŭ scos şinele, sunt nişte foştĭ lucrătorĭ congediaţĭ. Uniĭ afirmă însă, că ar fi o bandă de hoţĭ.

Un călător ne povesteşte că a vĕzut, (el se afla în ultimul vagon al trenuluĭ) în momentul, când s'a simţit zguduitura deraiăreĭ, vr'o doĭ indivizĭ ieşind din şanţ.

Unul dintre aceştia s'a apropiat de vagon întrebând: ce s'a întîmplat?

Mulţĭ călătorĭ şi-aŭ lăsat bagajele în vagoanele deraiate, bucuroşĭ că aŭ scăpat cu viaţa.

Un soldat, care se afla în al doilea vagon de clasa III-a, descrie ast-fel accidentul:

— Stăteam la fereastra vagonuluĭ. De odată simt că vagonul se lasă într'o parte. Deschid fereastra şi abia apuc să'mĭ retrag capul din ea, când vagonul se rostogoli în şanţ. Ca prin minune, eŭ care fusesem aruncat spre fereastră, atinseiŭ cu picioarele pămêntul. Vagonul era rezemat de malul şanţuluĭ şi m'am putut strecura uşor pe sub dînsul.

In jurul meŭ auziam ţipete, vaiete, vedeam focul ieşind prin spărturile vagoanelor resturnate.

Maşina cu tenderul era culcată în şanţ cu roatele în sus. Coşul era aruncat la o distanţă mare pe câmp.

Eŭ am rupt'o de fugă şi abia am ajuns în gara Paşcanĭ, când am vĕzut plecând trenul de ajutor.

C

INFORMAŢIUNI

Se zice că M. S. Regina, înainte de a se despărţi de D-ra Văcărescu, ar fi dorit să îndulcească lovitura morală pe care o suferise D-şoara Sa de onoare, dăruindu'ĭ o sumă importantă. Dar se ştie că Carol I nu'şĭ deschide uşor punga. Atuncĭ Regina ar fi pus amanet cea maĭ mare parte a sculelor Sale şi, între aceste, unele giuvaerurĭ de mare preţ carĭ veneaŭ de la rudele de aproape ale Regeluĭ.

Aflând aceasta, Regele s'a supărat foc şi a fost silit să scoaţă o sumă bunicică pentru a scoate unele din scule de sub amanet.

—✻—

Pare că căsătoria principeluĭ Ferdinand cu Ducesa de Edinburg, care era aproape de a fi decisă, întîmpină marĭ greutăţĭ. În cercurile guvernamentale proectul este chiar considerat ca fiind părăsit.

—✻—

Să vorbeşte încă de o sumă de 50,000 francĭ din fondurile secrete ale ministeruluĭ de externe, care ar fi fost cheltuită tot cu ocaziunea incidentuluĭ Ferdinand-Văcărescu, sub pretextul de cheltuelĭ pentru mobilierul uneĭ legaţiunĭ.

—✻—

Sâmbătă seara a fost la D. Gheorghe Cantacuzino o întrunire la care aŭ asistat maĭ multe persoane marcante din grupul concentrat şi din cel junimist. S'a discutat eventualitatea uneĭ apropierĭ între ambele grupurĭ în sensul concentrăreĭ partiduluĭ conservator.

D. Carp s'a pronunţat categoric contra guvernuluĭ actual şi pentru o luptă făţişă şi crâncenă. Dar D sa a rĕmas singur şi s'a admis ideia de a nu face guvernuluĭ de cât o opoziţiune moderată şi de control.

—✻—

Comitetul clubuluĭ liberal, în întrunirea care a avut-o a decis chemarea îndată a D-lor Dumitru Brătianu şi D. Sturdza spre a pune capăt neînţelegerilor celor marĭ din partid carĭ îl fac să se desmembreze.

—✻—

Junimiştiĭ se cred apropiaţĭ cu totul de putere, eĭ aŭ început deja a intra în tratărĭ cu uniĭ liberalĭ carĭ par a se retrage din partid şi prin această alianţă eĭ cred că 'şĭ pot asigura o majoritate în Cameră; majoritate fără de care se zice că Regele nu'ĭ poate chema la guvern.

—✻—

D. Dumitru Brătianu, care este în streinătate şi care a fost chemat telegrafic de către comitetul Clubuluĭ liberal, este aşteptat Vinerĭ în Capitală.

—✻—

Maĭ multe şcolĭ între carĭ şi Liceul Lazăr aŭ suspendat cursurile pentru vr'o câte-va zile din cauză că nu aŭ lemne de foc.

—✻—

Curtea de Casaţie secţia II care trebuia să se pronunţe ierĭ în procesul Avram Levy, s'a amânat pronunţarea sentinţeĭ.

—✻—

Vinerĭ 25 Octombre la ora 5 p. m., în sala facultăţeĭ de litere, D. B. P. Hasdeŭ va reîncepe cursul sĕŭ de pilologia comparativa traticând şi 'nacest an despre Literatura şi Etica poporuluĭ Român.

Cursul D-luĭ Hasdeŭ va urma Lunea şi Vinerea.

—✻—

La concursul pentru prof. de Scrimă şi Gimnastică ce s'a ţinut la Liceul Sf. Sava aŭ reuşit:

D-niĭ P. Vasilescu, G. Drujescu, Elie de la Gruia, Georgescu, Dimitrescu şi Teodorescu.

Comisiunea a fost compusă din D-niĭ Doctor Felix preşedinte, Constantiniu profesor de Scrimă, şi Ionescu prof. de Scrimă şi Gimnastică.

Dintre concurenţiĭ pentru gimnaziul din Piteştĭ a reuşit cu mult succes, D. Gr. Drujescu, cunoscutul elev al D-luĭ Moceanu.

—✻—

Aflăm că distituirea D-luĭ Dionisie Popescu din postul de judecător, pe care îl ocupa la tribunalul din Galaţĭ, a fost provocată prin un raport confidenţial al procurorului-general Zorila, care imputa judecătoruluĭ viţiul beţieĭ. — Toată lumea în Galaţĭ e indignată de această destituire, căcĭ D. Popescu era cunoscut ca un judecător model şi este părinte de familie.

—✻—

De oare-ce ministerul de rezbel nu găseşte destul de avantagioase preţurile eşite la licitaţia ţinută pentru aprovizionarea armateĭ cu postav, se va publica licitaţie nouă.

—✻—

Tocila, cunoscutul ziar umoristic a reapărut.

Iĭ urăm viaţă lungă.

—✻—

Trenul accelerat din Moldova a sosit astă-zĭ cu întârziere de 35 minute.

Trenul de Vârciorova a sosit cu o întârziere cu 45 minute.

Poşta din Constantinopol, care trebuia să sosească Duminecă, n'a sosit nicĭ până acum, din cauza întreruperi linieĭ ferate Bulgare, Rusciuc-Varna.

TELEGRAME

BELGRAD, 21 Octombrie. — Demisiunea D-luĭ Vuicĭ, ministru de finanţe, s'a primit în mod definitiv; miniştriĭ lucrărilor publice şi al instrucţiuneĭ publice şi aŭ dat demisia de asemenea.

D. Pasicĭ a luat interimul finanţelor, dar demisiunea sa pare de asemenea iminentă.

Lucrătoriĭ imprimerieĭ ziaruluĭ *Odjek* s'aŭ pus în grevă, de oare-ce nu li s'a plătit salariile.

MUNICH, 21 Octombrie. — După *Neueste Nachrichten*, negociările pentru tractatul de comerţ între Germania şi Italia s'aŭ terminat. D. de Huber, consilier intim, s'a întors ierĭ din Berlin; el este autorizat să semneze tractatul. Sĕptămâna aceasta se va consacra lucrărilor de redactare.

COLONIA, 21 Octombrie. — *Gazeta de Colonia* află din Berlin că cercurile bine informate cred că creditul necesar la îmbunătăţirea şi la complectarea artilerieĭ şi la adoptarea unuĭ proiectil uniform şi pe care guvernul îl va cere în viitorul buget, se va urca la 110 milioane de mărcĭ.

Jalniciĭ Maria şi Anton I. Evian, Constantin, Gheorghe, Nicolae şi Olga, aŭ adânca durere a vĕ anunţa încetarea din viaţă a fiuluĭ şi frateluĭ lor

CORNEL-PETRE A. I. EVIAN

In etate de 2 anĭ

Inmormântarea se va face azĭ la ora 1 p. m. la cimitirul Sf. Vinerĭ.

Convocare

ISRAELIŢII INDIGENI sunt invitaţi a asista la **întrunirea publică** ce voiŭ ţine în ziua de 3 Noembrie, la orele 2 p. m. în Circul Sidoli din Iaşĭ.

N. Ceaur Aslan,
deputat Col. II de Iaşĭ.

Foametea în Rusia

PETERSBURG, 21 Octombre.— Un ukaz imperial s'a publicat pentru a opri exportul tutulor cerealelor şi a cartofilor afară de grîŭ.

Se opreşte de asemenea exportul tutulor produselor de cereale al căror export este oprit precum şi a produselor de cartofĭ.

Presenta prohibiţiune intră în vigoare după 2 zile de la publicarea presentuluĭ ukaz.

BERNARD DE LAROCHE

Clienţiĭ luĭ Moş Ghenarie

Istorie pentru copiĭ

In salon era tăcere ca în biserică.

Marta, Madelena, Enrieta, Gaston, Petre, Suzana şi chiar Lili, păpuşa Suzaneĭ, şedeaŭ cerc în faţa canapeleĭ.

Nimenĭ nu zicea o vorbă măcar. Un om cu băgare de seamă ar fi vĕzut îndată că copii eraŭ foarte îngrijaţĭ.

Cele şapte perechĭ de ochĭ, pentru că 'ĭ socotim şi p'aĭ păpuşiĭ, eraŭ îndreptaţĭ spre o uşe.

Insfîrşit, dupe oarecare aşteptare, uşa se deschise şi moş Ghenarie intră. Ceĭ şase copiĭ şi păpuşa se sculară în picioare.

Moşul intră cocoşat de povara uneĭ tolbe pe care o puse jos.

— Heĭ! dragiĭ meĭ copiĭ! să vedem dacă aţĭ fost cuminte? zise moş Ghenarie, descoperind tolba cu darurile de anul noŭ.

— Da, tată Ghenarie! ziseră copii într'un glas.

— Bine! să vedem. Şedeţĭ jos.

Ceĭ şase copii şi păpuşa şezură şi întinseră gîturile ca să vază ce era în tolbă. Insă moş Ghenarie se pusese dupe canapea şi acolo scotea darurile din tolbă. Prin urmare copii nu puteaŭ vedea.

Moşul rîdea şi se facea că nu vede pe copii. Dupe ce goli tolba, o întoarse şi o scutură şi dintr'însa picară cofeturĭ. Insă copiĭ nu le băgară în seamă ci le lăsară pe seama căţeluluĭ.

Atuncĭ moş Ghenarie se puse pe canapea şi scoase dintr'un buzunar adînc o carte mare care avea maĭ multe miĭ de foĭ.

Pe fiecare faţă era scris numele unuĭ copil din cunoştinţele luĭ.

Rĕsfoi multă vreme iar cele şapte perechĭ de ochĭ — cu aĭ păpuşi adică — nu'ĭ slăbeaŭ.

Insfîrşit zise un „Ha!" şi se opri din rĕsfoit.

„Să vedem," „zise moşul„ sînt opt zile decând vĕ rugaţĭ de moş Ghenarie ca sĭ vĕ aducă jucăriĭ. Să vedem dacă le aţĭ meritat.

Şi maĭ cu seamă să spuneţĭ adevĕrul. Haide! vĕ ascult. Cine a vîrît bumbac în urechile câneluĭ, cine a turnat apă pe capul pisici şi cine a gonit puişoriĭ aşa de rĕŭ încât doĭ din eĭ aŭ căzut în basinul cu apă şi s'aŭ înecat?

Petre se roşi ca o fragă; însă şi dacă era el neastîmpĕrat şi zburdalnic, nu minţia niciodata. Rĕspunse numaĭ decât chiar d'ar fi fost să nu capete jucăriĭ.

„Eŭ am făcut astea, moş Ghenarie!"

„Bine!" zise moş Ghenarie.

Se uită iar în carte.

„Cine umblă cu acele mami, cine încurcă aţele şi pierde mosoarele?"

Enrieta era fată căria 'ĭ plăcea să pue mâna pe toate lucrurile însă nu minţia nicĭ odată. Vĕzu că era vinovată şi zise, gata să plângă:

— Eŭ! moş Ghenarie.

— Cine a muşcat din merele carĭ fuseseră ascunse în dulap?

Madelena şi Gaston eraŭ foarte lacomĭ însă spuneaŭ adevĕrul totdauna.

Lăsară capetele în jos şi ziseră într'un glas:

— Eŭ, moş Ghenarie.

— Cine a zgîriat pe dădaca?

Biata Marta era rea ca un curcan, însă nu ascundea adevĕrul; murmură:

— Eŭ! tată Ghenarie!

— Hîm! hîm! cuĭ i s'a stricat stomacul fiindcă a mîncat pe furiş cremă?

Suzana ştia că ea mîncase însă nu avu curajul să spue adevĕrul. Se sculă foarte roşie şi zise repede:

„Tată Ghenarie, Lili a mîncat crema!"

Păpuşa nu tăgădui. Păpuşile nu vorbesc şi asta'ĭ spre norocul copiilor, fiind că dacă ar vorbi ar spune totdauna prostiile copiilor.

„Ah! Lili a furat crema? Ticăloasă Lili! E ruşine! Auzĭ d-ta la vîrsta de treĭ anĭ să fure?"

Suzana se puse iar jos liniştită, şi merse până acolo ca să dea o palmă păpuşi sale Lili zicêndu'ĭ: „Na! ticăloasă Lili!"

Moş Ghenarie închise cartea.

„Aide, să'mĭ făgăduiţĭ că n'o să maĭ faceţĭ astfel de păcate şi o să aveţĭ jucăriĭ!" le zise el cu bunătate.

Toţĭ copii făgăduiră. Numaĭ biata Lili nu zise nimic, fiindcă nu avea limbă.

„Eĭ bine, Lili! tu nu făgăduesţĭ nimic?" întrebă moş Ghenarie pe păpuşe.

Lili fireşte tăcu.

— Paĭ Lili nu poate vorbi, zise Suzana.

— Fiindcă nu vrea! zise moş Ghenarie aspru. Dacă ar avea bunăvoinţă ar vorbi."

Deschise iar registrul şi în locul unde era Lili scrise ceva care desigur era o notă rea.

Pe urmă moşul se sculă, trecu în dosul canapeleĭ şi începu să înpartă jucăriile.

Petre avu un cal frumos mecanic şi moş Ghenarie când i-l dete îl sfătui să nu maĭ facă rĕŭ dobitoacelor care nu sînt de lemn.

Enrieta primi un *nécessaire* şi fu sfătuită să nu maĭ pue mâna pe lucrurile mami.

Madeleni i se dete o cutie cu bomboane; luĭ Gaston îĭ dete un alfabet de ciocolată şi soldaţĭ de zahăr.

Marta, cea maĭ mare, avu o păpuşe cam cât Madelena de mare; însă moş Ghenarie, când i-o dete, o învăţă că cea dintîĭ datorie ce are o mumă tînĕră este ca să dea fiiceĭ sale pilda răbdăriĭ şi a blîndeţiĭ.

Suzana s'alese cu o acadea însă moş Ghenarie o complimentă fiindcă era fată cuminte şi numaĭ ea nu avea nicĭ o notă rea.

„Cât despre Lili, voiam să 'ĭ daŭ un leagăn frumos!"..... zise moş Ghenarie.

Şi adevĕrul e că era foarte frumos leagănul pe care 'l arăta moşul. Adevĕrat leagăn cu perdelele de muselină şi cu funde de panglicĭ albastre.

„De vreme ce Lili n'a făgăduit că o să fie cuminte d'aci încolo, nu'ĭ daŭ nicĭ eu niĭ un cadoŭ. Lasă.... il daŭ anul viitor!"

Lili nu se sinchisea de fel că nu avea nicĭ un cadoŭ de anul noŭ, însă Suzana era mîhnită.

„Dacă n'aş fi minţit, aş fi avut eŭ leagănul!" zise Suzana în gîndul eĭ.

— Haĭ! copiĭ, veniţĭ să vĕ sărut; mĕ grăbesc; trebue să maĭ vĕd şi alţĭ copiĭ! „zise bătrînul strîngêndu'şĭ catrafusele.

Copii îl sărutară zicêndu'ĭ: „mulţumesc!"

Suzana veni cea din urmă şi fiind că era mititică, moş Ghenarie o ridică în braţe. Atuncĭ ea, tremurînd, îĭ şopti în ureche:

„Tată Ghenarie, n'a fost Lili... eŭ am mîncat crema!"

Atuncĭ moş Ghenarie, care era tot aşa de bun ca şi adevĕratul tată al Suzaneĭ, îĭ dete leagănul şi'ĭ zise cu blândeţe:

„Drăguţa mea, să spuĭ totdauna adevĕrul, fiindcă păcatul mărturisit e pe jumĕtate iertat!"

Sp.

Têrgul de vite din Constanţa

AVIS

Cu cea d'intâiŭ Duminică a luneĭ Noembre 1891, se va deschide tîrgul sĕptĕmînal de vite în Anadolkioĭ.

In fie-care Duminică va fi tîrg de vite în halele tîrguluĭ acestuia.

Pentru-că tîrgul este în apropiere de oraşul Constanţa, vînzĕtoriĭ de vite vor avea maĭ multe foloase şi vor fi maĭ mulţĭ cumpărătorĭ.

Streinătatea aflând că în fie-care Duminică este tîrg, va putea să trimită agenţĭ carĭ să facă cumpărărĭ şi cu acest mod să se pună temeiul uneĭ marĭ mişcărĭ economice de export.

Dacă starea vitelor din ţară este atât de rea, şi dacă nu aŭ astă-zĭ nicĭ-un preţ maĭ bun, pricina este lipsa de pieţĭ streine. Tîrgul de Duminică la Anadolkioĭ va putea să aducă neguţătoriĭ streinĭ şi decĭ să putem căpăta pieţĭ streine de desfacere.

Pentru aceasta rugăm călduros pe toţĭ economiĭ şi comercianţiĭ de vite să binevoiască a ne da sprijinul, aducênd vite şi făcênd transacţiunĭ în sânul acestuĭ tîrg, unde aŭ toate înlesnirile şi unde pot căpăta şi banĭ dacă ne depozitează vitele.

Respundem tutulor când ni se vor cere informaţiunĭ.

Rugăm pe toţĭ ca să dea sprijinul lor acesteĭ instituţiunĭ care este menită a ajunge o mare poartă economică, pe unde să intre în ţară milioane.

Directiunea.

ULTIME INFORMAŢII

Ce aŭ de gând autorităţile şcolare cu absolvenţiĭ liceuluĭ real din Brăila? De maĭ mult timp tot aşteaptă prin Bucureştĭ, să vază de vor putea să se înscrie la cursurile universitare şi cu toate acestea nu se ia nicĭ o hotărîre în privinţa lor. Nu sînt nicĭ primiţĭ, nicĭ respinşĭ. Tot li se spune că se va vedea. Până când această străgănire?

—✻—

La concursul ţinut de la 30 Septembre până la 7 Octombre pentru obţinerea de burse la şcoala superioară de medicină veterinară aŭ reuşit D-niĭ: Roman Chirculescu, P. Gheorghiu, P. Abramovicĭ, Bucur Jinga, Const. Podaşcă şi C. Gherasimescu.

—✻—

D. Băleanu, directorul general al penitenciarelor, în urma inspecţiuneĭ ce a făcut, a descoperit maĭ multe neregularităţĭ la penitenciarul Pîngăraţĭ.

Culpabiliĭ vor fi daţĭ în judecată.

—✻—

Din Galaţĭ ni se scrie că soldatul Bărbieru Lazăr s'a sinucis în ziua de 16 curent, pe platoul unde se fac exerciţiile de tir. Cadavrul luĭ a fost găsit abia după patru zile sub zăpada care căzuse chiar în acea noapte.

Cauza sinucideriĭ luĭ se zice că este maltratările pe carĭ le suferea la cazarmă.

Nenorocitul a lăsat maĭ multe scrisorĭ în carĭ se zice că se arată cauza sinucideriĭ.

Rugăm să se facă o anchetă căcĭ se vorbeşte că acele scrisorĭ ar fi dispărut fiind luate de ceĭ interesaţĭ.

Spre a nu maĭ fi nicĭ o bănuială rugăm pe D. Ministru de rezboiŭ să numească o anchetă.

—✻—

D. judecător de Instrucţie Maxim, care instrueşte afacerea falimentuluĭ Gutman, a descoperit că acest necinstit negustor a ascuns marfă în valoare de 6 miĭ leĭ cu o lună înainte de a se declara în stare de faliment.

Marfa a fost secfestrată de D. judecător Maxim.

—✻—

Sala *Belle-vue* (Barbu Ionescu) Craiova. — Duminică 27 Octombrie 1891, ora 3 p. m. va avea loc *Mare întrunire publică.*

La această întrunire D-niĭ: Const. Mille avocat, doctor în drept şi membru în comitetul executiv al Clubuluĭ Muncitorilor din Bucureştĭ; V. G. Morţun, deputat, şi Anton Bacalbaşa, vor vorbi despre repaosul de Duminică, despre condamnarea pe viaţă a soldatuluĭ Cojocaru, din comuna Săliştea-Crucii, plasa Balta, judeţul Dolj şi despre drepturile muncitoruluĭ, etc.

D-nul D. D. Radoviceanu, secretar, va da seama asupra situaţiuneĭ morale şi financiare a societăţiĭ Camera Syndicală generală a muncitorilor din judeţul Dolj.

Pentru sus arătata zi şi oră toţĭ membriĭ Syndicalĭ aĭ societăţeĭ muncitorilor sunt convocaţĭ a lua parte, fiind adunarea generală dupe statutele societăţiĭ, când se va face şi alegerea comisiuneĭ administrative pe timp de un an.

De asemenea tot onor. public Craiovean şi din judeţ săteni, sunt rugaţĭ a lua parte la această Mare întrunire.

Societatea Camereĭ Syndicală generală a muncitorilor a decis a se da un BAL pentru o brutărie cooperativă, care bal va avea loc tot în sus arătata zi, cu începutul de la ora 9 seera până la 3 dimineaţa.

La ora 12 din noapte, în bal, D. C. Mille va vorbi despre rolul femeilor muncitoare în mişcarea socialistă.

MERSUL TRENURILOR
Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9,04 s., soseşte în Iaşĭ 11,20 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3.26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ la 7,50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,28 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9,38 seara, din Costeştĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., soseşte în Vêrciorova 4.02 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30 s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12.38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara, din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10,44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d., din Ploeştĭ 11 48 d., din Buzĕŭ 2.55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m. soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8.30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat — Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m, din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10.26 d., din Sinaia 11,38 p m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8,50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1,56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim., soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI:

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.